

Domnului: faceți-mi bucuria prin aceea că aveți cu toții o singură simțire, o singură dragoste și un singur gând; nu faceți nimic din spirit de ceartă sau de mărire deșartă! Dar să aveți destulă smerenie, ca să-i considerați pe ceilalți superiori vouă. Fiecare dintre voi să se gândească nu la interesele proprii, ci la binele celorlalți. Să aveți deci în voi aceleași simțăminte pe care le avea și Cristos Isus. În încercarea de a împlini și noi voința lui Dumnezeu, Îl putem ruga cu cuvintele psalmistului: Arată-mi, Doamne, căile tale, condu-mă pe cărările tale. Povățuiește-mă în adevărul tău...

Pr. dr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii
27 septembrie - 4 octombrie 2020

27	D	DUMINICA A XXVI-A D.P.A.; Sf. Vincențiu de Paul, pr.
28	L	Ss. Venceslau, m. *; Laurentiu Ruiz și îns., m. *; Fer. Amalia, m.
29	M	Sf. MIHAIL, GABRIEL ȘI RAFAEL, ARHANGHELI
30	M	Ss. Ieronim, pr. înv. **; Grigore Luminătorul, ep.
1	J	Sf. Tereza a Pruncului Isus, fc. înv. **; Roman Melodul, diacon
2	V	Ss. Îngeri Păzitori ** Ss. Martiri din Tomis **: Ss. Dionisiu Areopagitul; Candida, m.; Crescentiu, pr. m.; Fer. Constantin Ignațiu Bogdanffy, ep. m.
3	S	
4	D	DUMINICA A XXVII-A D.P.A.; Sf. Francisc din Assisi

Gândul săptămânii

“Harul este cea mai prețioasă comoară făcută unei creaturi.”
(Fericitul Vladimir Ghika)

© 2020 don Giovanni Bertì

Foia
LITURGICĂ

27 septembrie 2020 • DUMINICA A XXVI-A D.P.A. • Sf.
Vincențiu de Paul, pr.

LECTURA I

Dacă cel rău se întoarce de la fărădelegea sa, își va salva viața.

Citire din cartea profetului Ezechiel
18,25-28

Așa vorbește Domnul: “Voi ziceți: «Calea Domnului nu este dreaptă». Ascultați, voi, casă a lui Israel: oare calea mea nu este dreaptă? Sau poate căile voastre nu sunt drepte. Dacă cel drept se întoarce de la dreptatea lui, săvârșește nedreptate și moare din cauza ei, el moare din cauza nedreptății pe care o săvârșește. Dar dacă cel rău se întoarce de la răutatea lui pe care a comis-o și face dreptate și judecată, acela își va face sufletul să trăiască. Pentru că a văzut și s-a întors de la răutatea pe care a comis-o, el va trăi și nu va muri”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 24(25),4-5ab.6-7.8-9 (R.: 6a)

R.: Amintește-ți, Doamne, de îndurarea și de milostivirea ta!

Fă-mi cunoscute, Doamne, căile tale și învață-mă cărările tale! Călăuzește-mă în adevărul tău și învață-mă, căci tu ești Dumnezeuul mântuirii mele! **R.**

Amintește-ți, Doamne, de îndurarea și de milostivirea ta, pentru că ele sunt din veșnicie! Nu-ți adu aminte de păcatele tinereții mele și de nelegiuirile mele; adu-ți aminte de mine în milostivirea ta, pentru bunătatea ta, Doamne! **R.**

Domnul este bun și drept, de aceea el îi învață pe cei păcătoși calea; îi face pe cei sărmani să umble după dreptate, îi învață pe cei smeriți căile sale. **R.**

LECTURA A II-A

Să aveți în voi acea atitudine care este în Cristos Isus!

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Filipeni 2,1-11

Foia liturgică este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină, revista Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

Fraților, dacă este o mângâiere în Cristos, dacă este o stimulare a iubirii, dacă este o comuniune a duhului, dacă este o simțire și îndurare, faceți-mi bucuria deplină: să gândiți la fel, să aveți aceeași iubire, aceeași simțire, un singur cuget! Să nu faceți nimic din ambiție sau din laudă deșartă, ci, cu umilință, fiecare să-l considere pe celălalt mai presus de sine, fără ca cineva dintre voi să aibă în vedere numai ale sale, ci și ale altora! Să aveți în voi acea atitudine care este în Cristos Isus! El, fiind din fire Dumnezeu, nu a considerat un beneficiu propriu că este egal cu Dumnezeu, ci s-a despuiat pe sine luând firea sclavului, devenind asemenea oamenilor, iar, după felul lui de a fi, a fost aflat ca un om. S-a umilit pe sine făcându-se ascultător până la moarte, până la moartea pe cruce. Pentru aceasta, și Dumnezeu l-a înălțat și i-a dăruit numele care este mai presus de orice nume, pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: al celor din ceruri, al celor de pe pământ și al celor de dedesubt, și orice limbă să dea mărturie că Isus Cristos este Domn, spre gloria lui Dumnezeu Tatăl.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 10,27

(Aleluia) Oile mele ascultă glasul meu, spune Domnul; eu le cunosc, iar ele mă urmează. (Aleluia)

EVANGHELIA

I-a părut rău și s-a dus. Vameșii și desfrânatelile merg înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu.

Citare din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 21,28-32

În acel timp, Isus le-a zis arhierilor și bătrânilor poporului: “Ce părere aveți? Un om avea doi fii. S-a apropiat de primul și i-a zis: «Fiule, du-te azi și lucrează în vie!» El i-a răspuns: «Nu vreau», dar apoi i-a părut rău și s-a dus. A venit apoi la celălalt și i-a spus la fel, iar el i-a răspuns: «Da, Doamne», dar nu s-a dus. Care dintre aceștia doi a făcut voința tatălui?” I-au spus: “Primul”. Isus le-a zis: “Adevăr vă spun că vameșii și desfrânatelile merg înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu. Căci Ioan a venit la voi pe calea dreptății, dar nu ați crezut în el, însă vameșii și desfrânatelile l-au crezut. Voi însă, deși ați văzut, nici măcar după aceea nu v-a părut rău, ca să credeți în el”.

Cuvântul Domnului

În seria celor trei duminici în care, prin intermediul unor parabole, Isus Cristos propune

o învățătură menită să indice corecta conformare cu voința lui Dumnezeu pentru o viață bună personală, comunitară și socială, în această a doua duminică ni se propune spre meditare Parabola celor doi fii. Parabola schițează o scenă în care un tată se adresează personal fiecăruia din cei doi fii, trimițându-i să muncească în via sa. Până aici scena rămâne în limitele banalului cotidian. Ea devine însă surprinzătoare în momentul în care cel dintâi dintre fii, cu o atitudine obraznică, îi răspunde tatălui Nu vreau!, dar pe urmă, părându-i rău, s-a dus. Dimpotrivă, fratele său, adoptă în fața aceleiași porunci, atitudinea de fiu obedient, răspunzându-i tatălui său, Da, mă duc!, dar, continuă Isus, nu s-a dus. Mântuitorul povestește această parabolă în contextul în care, după intrarea triumfală în Ierusalim și după alungarea vânzătorilor din Templu, este interpeleat de către mai marii preoților și de către bătrâni, Cu ce autoritate săvârșește gesturile acestea și cine i-a dat autoritatea? (21,23). Incapabili să recunoască originea divină a autorității mesianice a lui Isus, responsabili religioși și politici ai aceluși timp se aseamănă cu cel de-al doilea fiu care afirmă că, prin ceea ce fac, împlinesc voința lui Dumnezeu dar, în realitate,

i se opun trimisului Stăpânului ceresc. Dimpotrivă, numeroasele exemple de convertiri din rândul vameșilor și al desfrânatelor îi îngăduie Mântuitorului să îi indice pe aceștia ca fiind autentici împlinitori ai voinței lui Dumnezeu, care se vor bucura de acceptarea filială în Împărăția lui Dumnezeu.

Celelalte două texte biblice ale liturghiei de astăzi nu fac decât să întărească trăsăturile profilurilor schițate lui Dumnezeu, împlinitorilor dar și neîmplinitorilor voinței divine. Astfel prima lectură face să răsune voicile contestatarilor din timpul profetului Ezechiel: Calea Domnului nu este dreaptă! Acestor remarci Dumnezeu le răspunde printr-o întrebare: oare calea mea nu este dreaptă, sau căile voastre nu sunt drepte? Mai apoi, Domnul le face cunoscute conștiințele atât ale abaterii de la voința Sa, cât și pe cele ale convertirii: Dacă cel drept se abate de la dreptatea sa și săvârșește fărădelegea, apoi moare în starea aceasta, el moare pentru fărădelegea pe care a săvârșit-o. Iar dacă cel rău se întoarce de la fărădelegea pe care a săvârșit-o și face ceea ce este bun și drept, își va salva viața.

Creștinilor din Filipi sfântul Paul le detaliază puțin în ce constă, în concret, împlinirea voinței